

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-238/15

**Maria do Céu Bragança Linares Verruga in drugi
proti
Ministre de l'Enseignement supérieur in de la Recherche**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo tribunal administratif (Luksemburg))

„Predhodno odločanje – Prosto gibanje oseb – Enako obravnavanje – Socialne ugodnosti – Uredba (EU) št. 492/2011 – Člen 7(2) – Finančna pomoč za visokošolski študij – Pogoj za študente, ki ne prebivajo na ozemlju zadevne države članice, da so otroci delavcev, ki so bili v tej državi članici zaposleni ali pa so tam opravljali svojo poklicno dejavnost neprekinjeno vsaj pet let – Posredna diskriminacija – Utemeljitev – Cilj povečati delež rezidentov z visokošolsko izobrazbo – Ustreznost – Sorazmernost“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. decembra 2016

1. *Prosto gibanje oseb – Delavci – Enako obravnavanje – Socialne ugodnosti – Pojem – Pomoč, namenjena preživljanju in izobraževanju v okviru univerzitetnega študija za pridobitev poklicne usposobljenosti – Vključitev – Upravičenci do načela enakega obravnavanja – Otroci delavca migranta*

(Uredba Sveta št. 1612/68, člen 7(2))

2. *Prosto gibanje oseb – Delavci – Enako obravnavanje – Socialne ugodnosti – Nacionalna ureditev, ki odobritev finančne pomoči za visokošolski študij študentom nerezidentom pogojuje s tem, da so ti otroci delavcev, ki so poklicno dejavnost v tej državi članici neprekinjeno opravljali najmanj pet let – Nedopustnost – Upravičenost – Neobstoj – Kršitev načela sorazmernosti*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 492/2011, člen 7(2))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 40.)

2. Člen 7(2) Uredbe št. 492/2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki za dodelitev finančne pomoči za visokošolski študij študentom nerezidentom določa pogoj, da je ob vložitvi prošnje za finančno pomoč vsaj eden od njihovih staršev v tej državi članici delal vsaj in neprekinjeno pet let, takega pogoja pa ne določa za študente, ki prebivajo na ozemlju navedene države članice, s čimer se želi spodbujati povečanje deleža rezidentov z visokošolsko izobrazbo.

Tako razlikovanje na podlagi prebivališča namreč lahko bolj škoduje državljanom drugih držav članic, saj nerezidenti najpogosteje niso državljani te države in tako pomeni posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki se lahko dopusti samo, če je objektivno upravičena. V zvezi s tem je socialni cilj, ki se nanaša na znatno povečanje deleža rezidentov z diplomo visokošolskega študija, cilj splošnega interesa, priznan na ravni Unije. Poleg tega je pogoj minimalnega in neprekinjenega trajanja zaposlitve enega od staršev, obmejnega delavca, ustrezen in potreben za doseg navedenega cilja. Legitimno je namreč, da država, ki dodeljuje pomoč, skuša zagotoviti, da ima obmejni delavec dejansko integracijsko vez z družbo, pri čemer zahteva zadostno vez, da bi se preprečila nevarnost „turizma študijskih štipendij“. Navedeni pogoj pa lahko potrди tako vez teh delavcev in razumno verjetnost vrnitve študenta v zadevno državo članico, ko bo končal študij. Vendar navedeni pogoj presega to, kar je potrebno za doseg legitimnega cilja, ker pristojnim organom ne omogoča, da pomoč dodelijo, kadar so starši kljub nekaj kratkim prekinitvam v zadevni državi članici delali dovolj dolgo v obdobju pred to prošnjo, čeprav te prekinitve niso take, da bi prekinile vez med prosilcem za finančno pomoč in zadevno državo članico.

(Glej točke od 43 do 47, 57, 58, 69 in 70 ter izrek.)